

Внимателно приглѣдвахъ.
 Щото тръсихъ намѣрихъ,
 Нъ мало ся намрѣджихъ;
 Тѣжко въ сѣрдце затѣжихъ:
 Дълбоко ся наскѣрбихъ.
 — Дългъ пѣтъ мя грозеше,
 Чрвъ ми сѣрдце чоплеше;
 Страшни мысли вѣрвахъ,
 Въвъ душа ми трептахъ....! —
 Сетнѣ окол' поглѣднахъ;
 На яворъ ся облѣгнахъ:
 — Нѣма никой — азъ рѣкохъ,
 Слѣдни чѣрти прочетохъ. —

I.

Сыновна молба съ кървави сълзи

(I).

„СЫНОВЕ“

(Плачевенъ гласъ).

В — оже ле Вышній, ала сме бѣдни!
 Р — аби твои, Боже, въ робство изгнихъ!
 А — гарянци, Боже, вѣрли тирани,
 Т — урци поганци, Боже, Тебѣ забравихъ.
 О — ѣ нази Българи, Боже, гнусно ся ругаятъ,
 Т — ѣжко ни, Боже, отвѣки мѣчатъ!
 В — ѣрни ни, Боже, Царство христьянско,
 О — тѣрви ни, Боже, отъ иго Агарянско.